

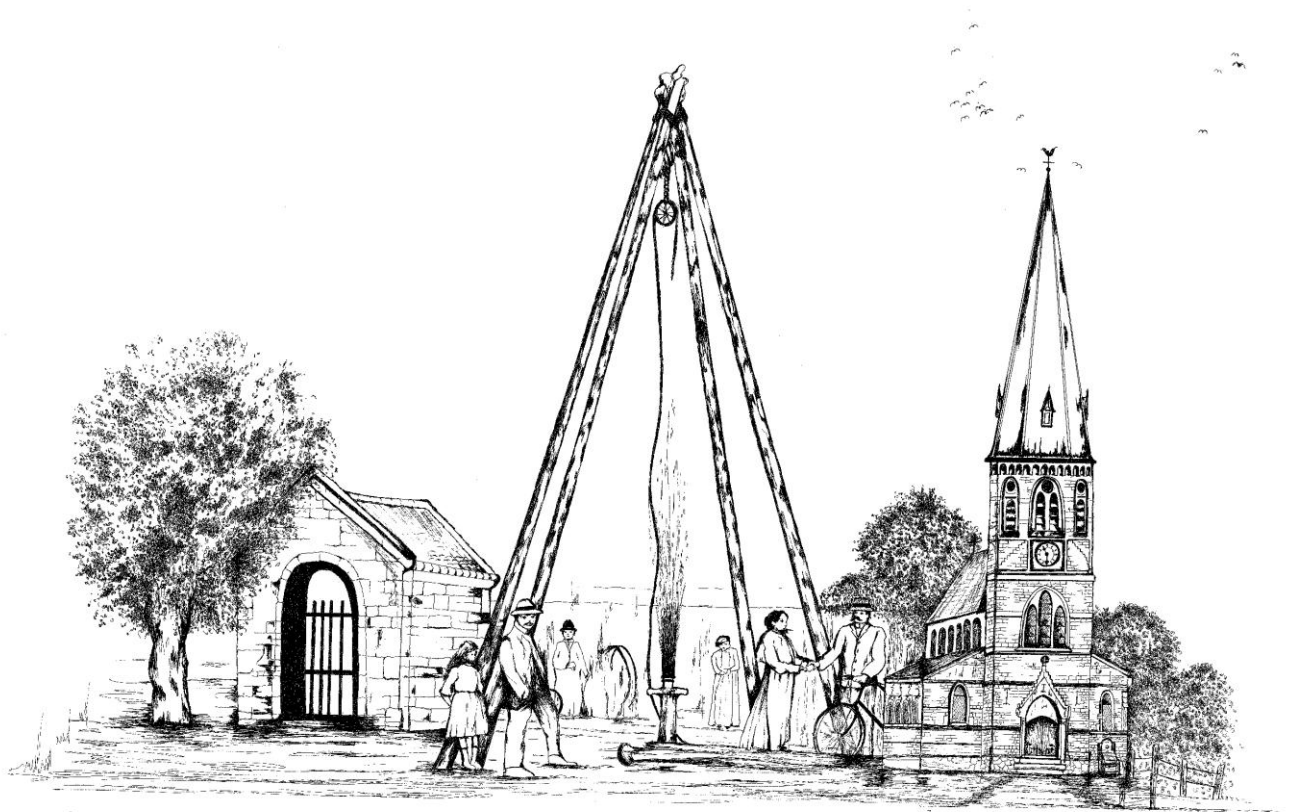
3630 Maasmechelen

België –Belgique

P.B-P.P

P 916776

Heemkring 't oude grimbiaca
Schoolstraat 17 - 3630 Maasmechelen
Tel.nr. 089/ 76 29 68 en 0494-891564

11

't oude grimbiaca

B-3630 MAASMECHELEN

1 - 2016

Verantwoordelijke uitgever: Dubois Carlo, Engelstraat 7, B-3630, Maasmechelen

Inhoudsopgave

2. De petitie
3. De Kav..
- 6 Ons oude orgel gebouwd door Arnold Clerinx
10. Uit het belang.
17. Grimbie Sport
18. Portrait Bizarre
- 20 Merci actie
23. @jean

Bestuursleden

Voorzitter: Carlo Dubois, Engelstraat 7, Opgrimbie tel.089 –762968

E-mail : ford.rs200@gmail.com

Secretaris: Alojz Rak, Schoolstraat 17, Opgrimbie tel.0494-891564

E-mail : lojzerak@live.be

Penningmeester: Guido Vranken, Zavelbosstraat 18, Eindhout 2430

E-mail : guido.vranken@hotmail.com

Activiteiten 2015 in het Wijkcentrum Hoekstraat 1

Elke eerste maandag van de maand info - avond van 18.00 – 22.00 uur, ingang zijkant Wijkcentrum Hoekstraat 1 Opgrimbie, foto's en documenten scannen we in of fotograferen wij. Tevens kunnen vanaf nu VHS videobanden omgezet worden naar DVD.

Voorwoord

Voor u ligt reeds de elfde editie van ons tijdschriftje 't oude grimbiaca. Zoals velen onder jullie hebben mogen ondervinden. Stond 't oude grimbiaca in Opgrimbie op het kerkhof om jullie steun. Dit hebben wij ook massaal van jullie gekregen. Maar liefst 593 handtekeningen werden verzameld op deze 2 dagen. Misschien dat Maasmechelen en het gemeentebestuur nu wel begrijpt dat er meer dan 2 personen buiten 't oude grimbiaca interesse hebben in een monument ter nagedachtenis voor de personen die ondergronds geruimd zijn sinds 2010. BEDANKT VOOR JULLIE STEUN. Dit wordt vervolgd.

Voorzitter Carlo Dubois

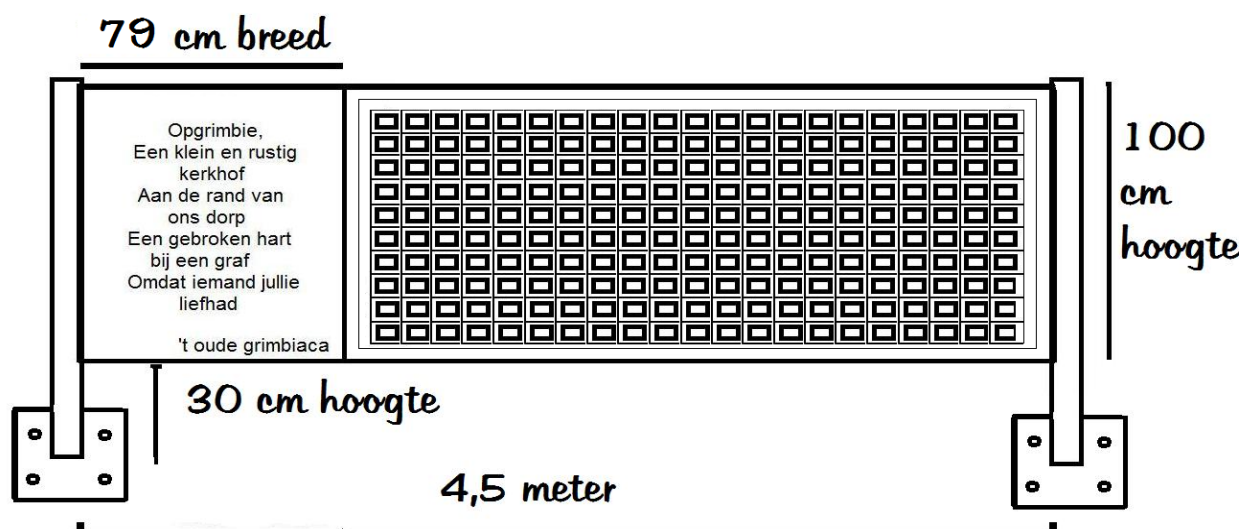
Aan de Burgemeester van Maasmechelen,
Aan de Schepenen,

Geachte Burgemeester,
Geachte Schepenen,

In dit verzoekschrift pleiten wij voor het verkrijgen van een monument ter nagedachtenis van onze weggehaalde overledenen op ons kerkhof sinds 2010. Volgens het schepencollege van 24 april 2015, blijkt dat buiten 't oude grimbiaca maar een tweetal personen naar een gedenkteken, cq monument voor de opgegraven personen hebben gevraagd.

Concreet vragen wij het volgende:

- *Wij willen een monument geplaatst aan de knekelput (verzamelgraf) ter nagedachtenis voor alle die op gegraven zijn sinds 2010 in ons dorp Opgrimbie..*
- *Tevens vragen wij dit punt te agenderen op een volgende gemeenteraad. Om zo de verdere verloop vast te kunnen leggen..*
- *Gelet op het feit dat nabestaanden geen interesse tonen om een graf in concessie te nemen en beslist hebben om deze te laten ruimen., wil niet zeggen dat nabestaanden geen interesse hebben in het voortbestaan van een monument ter nagedachtenis van de dierbare overledenen.*
- *Wij gaan niet akkoord met het idee dat er een grote maaskei wordt gelegd aan de knetelput, ter nagedachtenis, omdat ons dorp geen enkele verbinding heeft met de maas.*
- *Wij staan volledig achter het idee van 't oude grimbiaca om een waardig monument op ons kerkhof te willen plaatsen om niet het woord bord te formuleren.*

We hopen dat u onze voorstellen ernstig in overweging wilt nemen. Wij zijn dan ook bereid om tijdens de gemeenteraad hierover verdere toelichting te verschaffen.

Met de meeste hoogachting,
De ondertekenaars

Bijlage: een lijst met alle ondertekenaars voor gelezen en akkoord van deze petitie.

De K.A.V.

De K.A.V. –Kristelijke Arbeidersvrouwengilde- in Opgrimbie werd gesticht in 1959 op vraag van een grote groep oud-kajosters die de vorming en de activiteiten van hun jeugdbeweging, de V.K.A.J. misten.

De stichtsters waren : Marieke Bauche, Emilie Claessens, Lea Dexters, Mariette Eurlings, Ida Meyers, Lieke Dexters, Albertine Bollen, Annie Crijns, Aimee Brasseur, Eugenie Mennens en proost Andries vranken.

Doel van de K.A.V.

-Vrouwen uit de werknemersgroep bewust maken van , en vormen voor hun taak als echtgenote, moeder, huisvrouw, lid van de parochiegemeenschap en van de maatschappij.

-Vrouwen begeleiden in elke levensfase : als jong-gehuwde, moeder van kleine en van grote kinderen, in de overgangsjaren en erna.

-Vrouwen kansen bieden tot persoonlijke ontwikkeling en tot ontmoeting met andere vrouwen.

De K.A.V. kende een grote bloei. Het eerste jaar werden reeds 60 leden ingeschreven. Het ledental groeide uit tot 260 leden en 29 kernleden in de jaren 80.

De K.A.V. nam haar taak in de parochie op. Elk jaar organiseerden ze een informatievergadering voor de moeders van eersten en plechtige communicanten, tot de parochieraad deze taak overnam. Gedurende vele jaren werd er een parochiale retraite voor vrouwen ingericht

Het zangkoor van de K.A.V. , de zingende moeders vervoegden het kerkkoor dat nog enkel mannelijke leden telde. Na een reeks voordrachten over “ onderwijs voor meisje”, werd onder impuls van de K.A.V. een oudercomité voor de meisjesschool opgericht. De eerste lectoren kwamen uit de K.A.V.

De K.A.V. heeft steeds een grote rol gespeeld in de parochie. Het maandelijks huisbezoek door de kernleden met ledenblad werd door de parochiepriesters zeer gewaardeerd..

De K.A.V. kon in de loop der jaren rekenen op de belangloze inzet van vele bestuursleden . de respectievelijke voorzitters waren: Eugenie Mennens, Hubertine Wampers, Rina Schonkeren, M-José Crijns en Jeannette Hermans.

Op heden werkt de K.A.V. nog steeds aan haar doelstelling, ze is een moderne beweging die beantwoordt aan de noden en de behoeften van deze tijd, die enigszins anders zijn dan in de jaren van de stichting.

De vrouwen hebben meer onderwijs genoten en het aanbod van informatie en culturele activiteiten van overal is groter geworden.

De beweging is nu meer gericht op ontmoeting en contact met andere vrouwen.

Vanaf mei 2012 is de naam K.A.V. veranderd in FEMMA

K.A.V.-Opgrimbie : Ruime bedrijvigheid

Dit is het bestuur van de bloeiende K.A.V.-afdeling uit Opgrimbie, (B.Z.)

Laat de slagzin van de K.A.V. in het algemeen zijn dat er aan de leden iets moet gegeven worden voor het hart, het verstand en waarom niet voor de maag, dan wordt dat te Opgrimbie door de K.A.V.-afdeling zeker in de werkelijkheid omgezet. Gesticht in 1959 groepeerde deze vereniging inderdaad 102 leden en er

wordt door de bestuursploeg die thans bestaat uit voorzitter mevr. Jackers-Mennens, kassierster Crijns-Dexters en de wijkmeesteressen Dirickx - Dexter, Boumans - Wampers, Stouten-Bauche, Meyers - Bollen, Crijns - Ferroug, Warson - Crijns, Gerits - Meyers, Janssen - Wevers, Janssen - Warson en Biesmans - Vanhengel niets onverlet

gelaten om de aangesloten ledenop velerlei gebied van dienst te zijn.

ERNST EN ONTSPANNING

Dat dienstbetoon en ook de ontspanning uiten zich in velerlei zaken. Waar het bestuur regelmatig om de maand vergadert, worden de aangesloten leden ook geregeld bezocht en dat bevordert ongetwijfeld de goede geest en de samenwerking tussen al degenen die lid zijn van de K.A.V. Er is echter nog veel meer. Naast de haast klassiek geworden kook- en naallessen wordt er voor 23 februari een les voorzien die zal handelen over binnenhuisinrichting en alles wat ermee verband houdt. Deze voordracht is trouwens de inzet van een lessenreeks inzake woninginrichting die in de loop van volgend jaar zal gegeven worden.

Ook voor de leden die verdeeld werden in leeftijds- en belangstellingsgroepen is er heel wat te doen. Aldus worden er bijeenkomsten belegd, niet alleen voor jong-gehuwden of voor ouders met tieners, maar tevens voor oudere dames. Zo hadden er drie lessen plaats voor dames van 45 jaar en ouder in verband met de problemen der overgangsjaren. Zelfs de grootmoeders en ook de schoonmoeders komen aan de beurt. Dan gaat het vooral over het optreden tegenover de kinderen en de kleinkinderen. Bij gelegenheid van de bijeenkomst der grootmoeders is het aan de kleinkinderen om voor de ontspanning te zorgen.

Naast een retraite voor gans de parochie die ingericht werd op initiatief van de K.A.V., had er in 1967 eveneens een reeks van drie voorlichtingsavonden plaats voor alle gehuwden met als onderwerp de gewetensvorming. In de loop van de maand april wordt er een vergadering voorzien voor de moeders van de plechtige en eerste communicanten tijdens dewelke alle gewenste inlichtingen zullen verstrekt worden. Voorlichting wordt trouwens ook gegeven inzake pensioenen en andere sociale aangelegenheden.

Terwijl proost E. H. Pastoor zich actief inlaat met de beweging die hem nauw aan het hart ligt, wordt er ook gezorgd voor de nodige ontspanning. In de zomermaanden zijn er immers geregeld twee uitstappen voorzien, één voor de moeders en een tweede voor de moeders met hun kinderen die dan gewoonlijk gaat naar een speeltuin waar de kleinen zich kunnen bezighouden. De K.A.V. van Opgrimbie heeft beslist de wind in de zeilen en wij wensen dat het steeds zo mag blijven!

In de hal van het Stadhuis was sinds 1980 een achttiende eeuwse orgel aanwezig dat door een onbekende bouwer is gemaakt rond 1725. Het is in 1957 gekocht van E. Verschueren uit Tongeren (België). Het orgel stond van 1868 tot 1956 in de parochiekerk van Opgrimbie. Het was daar geplaatst door Arnold Clerinx, die ook wijzigingen uitvoerde. De parochie van Opgrimbie heeft het orgel overgenomen van de Sint Gangulphuskerk te Sint Truiden. Het is bekend dat deze kerk in 1778 een orgel had gekocht van de Minderbroederskerk in Sint Truiden, dat in 1686 gebouwd was door Le Royer. Mogelijk gaat het om hetzelfde orgel, maar daar zijn geen bewijzen voor gevonden. Wat ook een mogelijkheid is dat het gaat om een werkstuk van Gilman voor de Jesuitenkerk in Luik, gebouwd in 1728.

De gemeente Maastricht kocht het orgel in 1957 van de Belgische firma E. Verschueren voor het Stadhuis, dat in 1964 300 jaar bestond. Het werd tijdelijk in het Bonnefantenmuseum geplaatst. In 1980 is het instrument grondig gerestaureerd door L. Verschueren uit Heythuizen onder advies van dr. Maarten Vente uit Utrecht, en daarna naar het Stadhuis overgeplaatst. Op 15 augustus 1980 is het weer in gebruik genomen. Het pijpwerk in het huidige orgel is afkomstig van verschillende bouwers en uit verschillende jaren. Het meeste materiaal is uit 1728. De Cornet is gemaakt door Graindorge in 1840 voor een ander orgel, de Cromorne is van een onbekende orgelmaker en stamt uit het begin van de achttiende eeuw. Verschueren heeft zelf een nieuwe Voix Humaine in een achttiende-eeuwse Zuid-Nederlandse factuur gemaakt. Door Verschueren is er bij het intoneren voor gezorgd dat alles als een eenheid klinkt.

Omdat het orgel in het Stadhuis vrijwel nooit bespeeld werd, besloot de gemeente Maastricht het in bruikleen te geven aan de Onze Lieve Vrouwebasiliek. In maart 2014 is het orgel door de firma Verschueren gedemonteerd en gerestaureerd. Daarna is het geplaatst in het noordertransept van de basiliek.

De toonhoogte is 1/2 toon lager dan normaal, $a_1 = 435$ Hz. De stemmingstemperatuur is evenredig zwevend en de winddruk is 72 mm waterkolom.

Het pedaalklavier is een kistpedaal.

Manuaal: Bourdon 8' Prestant 4' - Frontpijpen 1868

Flûte 4' Nazard 3' Doublette 2' Tierce 1 3/5' - C-A 1725, rest 1980

Larigot 1 1/2' - C-b' 1868, rest 1980 Cornet III sterk (discant) - ca. 1840 Fourniture IV sterk - 1725/1957 Voix Humaine 8' (gedeeld) - 1980 Cromhorne 8' (gedeeld) - ca. 1700

Pedaal: Aangehangen

Speelhulpen: Tremulant (inliggend) - 1980

MUZYKALE FAMILIE TE OPGRIMBIE

De vier broers Remy, Leon, Albert en Jaak Crijns maken met hun zonen een flinke familiegroep uit in de kon. fanfare St. Kristoffel te Opgrimbie.

CHIRO-MEISJES UIT OPGRIMBIE

De afdeling der Chiro-meisjes van Opgrimbie kent een grote bloei. Hier een foto van de groep Kroonmeisjes, die onlangs werden ingelijfd.

Jachteigenaar beschoten te OPGRIMBIE

Het parket van Tongeren stapte gisteren af op de eenzame plaats te Opgrimbie, waar stropers in de nacht van donderdag op vrijdag vuurden naar de h. Hendrickx, die het jachtrecht heeft van dit domein

(Vervolg van blz. 1)

De jagers, die enerzijds ettelijke blauwe briefjes neertellen voor een vergunning en anderzijds nog betalen om van een bepaald domein het jachtrecht te bekomen, dulden natuurlijk geen concurrentie van stropers. Zo ook de heren Hendrickx, Gorissen en Collée uit Opgrimbie, die het bewuste gebied tussen de Duivelsberg, de Bunderbossen en het domein van de koning te Opgrimbie in jachtpacht hebben. Voor de eerste van dit drietal liep het bijna fataal af.

VERDACHTEN

Naar we konden vernemen werden reeds verschillende personen ondervraagd. Gisteren werden drie verdachten uit Mechelen - aan - de - Maas opgeleid. Bij een van hen werd een jachtgeweer gevonden en heel wat stropersmateriaal. De

drie ontkenden echter, maar gaven erg tegenstrijdige verklaringen, wat het voor de onderzoekers niet gemakkelijker maakt.

De heer Hendrickx, de beschotene, die ook reeds vorige nachten schoten had gehoord op zijn jachtterrein en toen ook in de verte de bundel van de lichtbakken over het terrein had zien verstrekken die tot de identifikatie van de stropers konden leiden.

L. Cops

« Veel scheelde het niet, of ik schoot er mijn haasje bij in », zei de h. Hendrickx uit Opgrimbie ons, terwijl hij de gaatjes in zijn wagen toont, veroorzaakt door de kogels die naar hem werden afgevuurd

GOUDEN BRUILOF T TE OPGRIMBIE

Echtelingen Zengers-Meyers aan de Eer

Gisteren werd onder grote toeloop van volk en op luisterrijke wijze de gouden bruiloft gevierd van het echtpaar Zengers-Meyers.

E. Zengers werd geboren te Opgrimbie op 2 Januari 1878 en zijn ega is een viertal jaren jonger en zag het levenslicht te Opgrimbie op 19 Februari 1882. Beiden werden in hun geboortedorp in de echt verbonden op 28 April 1902. Zij schonken het leven aan 17 kinderen, 10 jongens en 7 meisjes, hiervan zijn er nog 5 jongens en zes meisjes in leven. Zes kinderen zijn gehuwd en ze tellen 30 kleinkinderen.

Beide jubilarissen mogen nog op een goede gezondheid bogen. Van tegenslagen werd het gezin Zengers echter niet gespaard; vermelden we slechts dat in de droeve Meidagen van 1940 twee jongens als krijgsgevangenen naar Duitsland werden gebracht, terwijl in 1943 de twee jongste zonen Jef en Marcel als gijzelaars naar de concentratiekampen in Duitsland werden gevoerd en na de bevrij-

ding met gebroken gezondheid terugkeerden.

Rond 9,15 u. werden de jubilarissen stoetsgewijze aan huis afgehaald. Aan de ingang van de straat was een mooie boogversiering aangebracht. De ganse Broekstraat was afgezoomd met mooiversierde boompjes.

Voorop ging de fanfare Sint Martinus gevolgd door witte bruidjes die mooie bloemkorven droegen. Tot slot de jubilarissen en de familieleden.

In de plechtige Hoogmis werd door E.H. Pastoor Offergeldt een gelegenheidssermoon gehouden. Na de H. Mis trok de stoet langs de Heerstraat naar het huis van de feestvierenden.

Terug aan huis werden zij begroet door de geburen met verschillende toespraken en door de bruidjes werden bloemen aangeboden. Vervolgens dankte M. Zengers al degenen welke hadden bijgedragen om dit mooi feest te doen slagen en tevens voor de talrijke blijken van sympathie. De Fanfare speelde de afscheidsmarsch. — De redactie wenst de gevierden eveneens nog vele jaren rust en gezondheid.

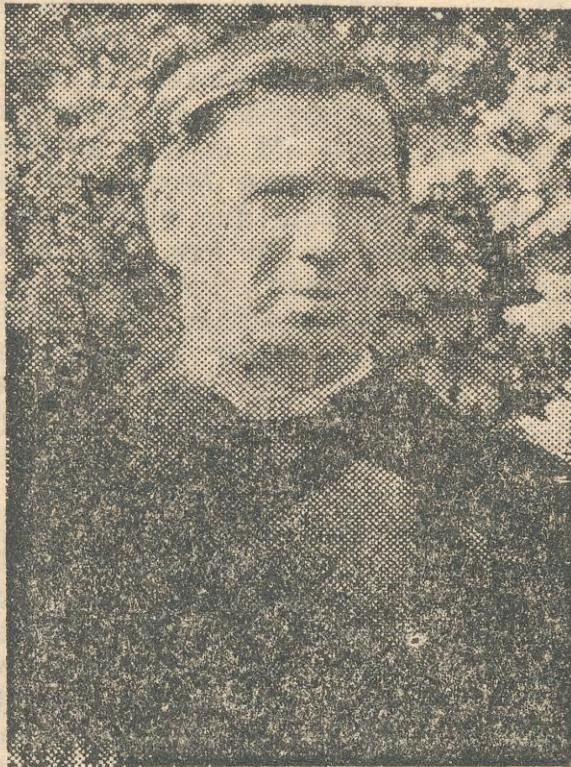
Opgrimbie haalde zijn nieuwe Herder in

Z. E. H. VRANKEN

op stemmige wijze gehuldigd

Opgrimbie vierde Zondag de plechtige aanstelling van Z. E. H. Vranken als pastoor dezer parochie.

De nieuwe herder werd geboren te Hees, op 19 Januari 1908. Hij werd priester gewijd op 23 April 1933 en benoemd tot kapelaan te Haccourt. Vanaf 13 December 1945 werd hij in diezelfde hoedanigheid aangesteld te Hoelselt. Daar verbleef hij tot 1 Juli 1946 om dan pastoor te worden benoemd te Eben Emaal.

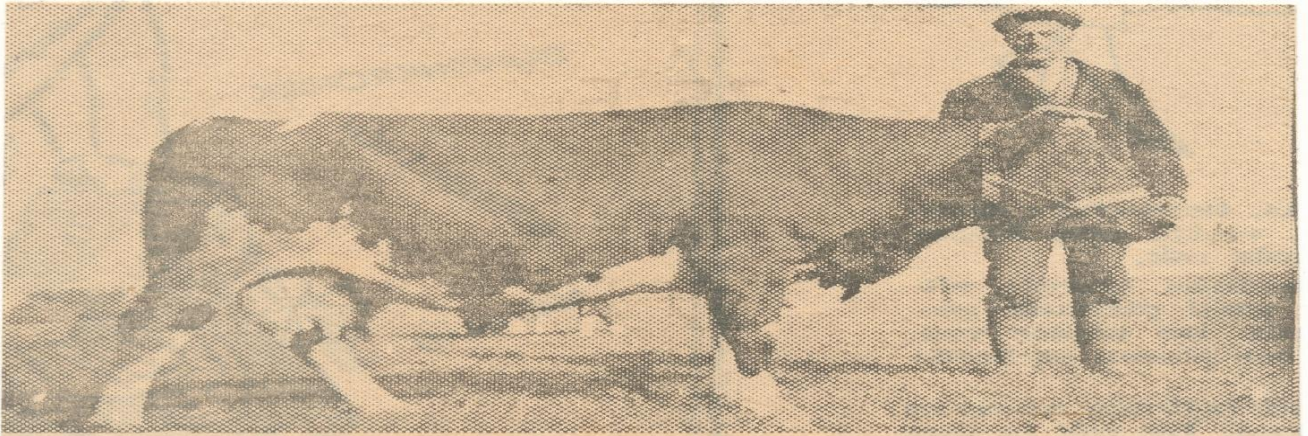
Niettegenstaande een zeer slecht Herfstweder, verdrong zich rond 2 u. een grote menigte aan de grens van het dorp, om de nieuwe herder op te wachten. Bij zijn aankomst hield de heer bur-

de K. A. J., een grote menigte, de fanfare St. Christoffel, de leden van de Kerkfabriek en het gemeentebestuur.

Vervolgens kwam Z. E. H. Pastoor, vergezeld van Z. E. H. Deken Nulens en de E. H. Geestelijken.

Aan de mooi versierde ingang der kerk werd een toespraak gehouden door M. Theo Crijns, namens de Kerkfabriek. Daarna had de plechtige aanstelling plaats. Z. E. H. Deken hield een korte toespraak, waarin hij de betekenis der ceremonieën bij de aanstelling uitlegde. Tevens bracht hij hulde aan de diepbetreunde overleden Z. E. H. Pastoor Offengelt.

Met een blijde glimlach op het gelaat richtte Z. E. H. Vranken zich vervolgens tot zijn nieuwe parochianen om hen te bedanken en hen aan te zetten om met hem samen te werken teneinde de zware taak van zieleherder tot een goed einde te brengen. In 't plechtig Lof, dat daarna volgde, voerde het zangkoor, onder de leiding van Mr Leon Wampers verschillende welgeslaagde meestemmige liederen uit. Vervolgens hield de V. K. A. J. vooraan in de kerk een spreekkoor, waarin het leven van de priester werd uitgebeeld. Na de plechtigheid in de kerk, ging het in stoet naar de pastorij, waar E. P. Gorissen in naam der ganse parochie, twee mooie kazuifels ten geschenke aanbood. Tot slot dankte Z. E. H. Pastoor al de parochianen, die niettegenstaande het slechte weder zo talrijk waren opgekomen.

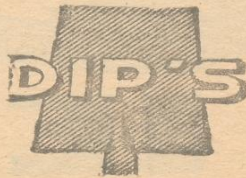

GEKONTROLEERDE MELKKOE
Eigenaar : Mijnheer **JOS AERTS**
Herestraat, 70, Opgrimby.

Naam : Dora.
Op 300 dagen : Melkgifte : 6.907 Kg.
Vetgehalte : 30,9°
Botervet : 213 Kg.

Geeft binnen het jaar een kalf.
Regelmatig gevoederd met de **DIP'S** Koevoeders.

DIP'S voederen is **GOED** en **GOEDKOOP** voederen !

HET MERK VAN VERTROUWEN !

Hallo! - OPGRIMBIE - Hallo!

Heden Zondag 28 Mei, Pinksteren
OPENING van het **BAD**

 KIKMOLEN

Maandag 29 Mei, 2de Pinksdag
zal een **GROOT CONCERT** gehouden
worden door de Fanfare **ST. CHRISTOFFEL** van Opgrimby.
Voor fijne **DRANKEN** en **NETTE BEDIENING** is gezorgd

Toine Leenders van Grimbie Sport naar St. Truiden V.V.

Te Opgrimbie hadden bestuursleden en supporters zich reeds geruime tijd met de gedachte verzoend, dat hun degelijke linksbuiten Toine Leenders niet meer voor de Grimbieploeg zou uitkomen.

Deze knaap maakte tijdens de laatste jaren heel wat naam in de tweede provinciale Limburgse reeks. Hij werd geselecteerd in de Limburgse jongerenploeg en werd zelfs naar de Heizel geroepen met de FIFA - jongeren.

Begrijpelijkwijze hadden heel wat hogere afdelingsploegen zich aan deze beloftevolle jongere uit Opgrimbie gaan interesseren. Het seizoen was dan ook nog niet voorbij, toen bij het Grimbiebestuur reeds ploegen kwamen aankloppen voor een mogelijke overgang van Toine Leenders. De bestuursleden van Grimbie Sport waren wel sportief genoeg om hun beste speler zijn kans te gunnen.

In principe waren ze dan ook vrij spoedig accoord met 't heen-

gaan van Leenders. Zij hielden echter evenzeer vast aan de uitbouw van de eigen ploeg en daarom zochten zij allereerst compensatie en zelfs versterking bij de aanwerving van drie spelers van Patro Eisden, A. Thorez, L. Hacken en H. Hoeven.

Tijdens de afgelopen week werd dan de overgang van Toine Leenders opnieuw ter hand genomen en Sint Truiden V.V. werd de definitieve koper. In de maand September zal de beloftevolle Grimbiespeler dan ook uitkomen voor Sint Truiden V.V.

Toine kan bij St. Truiden best aarden. Deze ploeg, die de promotie naar de hoogste Belgische klasse van een niet miste, moet het juist hebben van snelle en opportunistische voorspelers. En in die zin staat Toine er wellicht op zijn plaats.

Aan de jonge speler van Grimbie Sport wensen we alle heil bij zijn overgang naar het stevige Sint Truidenelftal.

Bij de familie Aerts – Vanderhallen stond dit oude voetbal kleedlokaal uit de oude periode tot in 2015 verscholen en heeft daar verschillende jaren dienst gedaan als opslag ruimte. Na het overleden van Alice Vanderhallen werd tijdens opruiming het oude kleedlokaal definitief verwijderd.

Portrait Bizarre – muzikaal erfgoed uit Opgrimbie

“Omdat erfgoed niet altijd over gebouwen hoeft te gaan...”

Ontstaan

Portrait Bizarre was een new waveband uit Maasmechelen. Tijdens de beginjaren van The Cure, Joy Division en Simple Minds (in 1981 om precies te zijn) zochten bassist/gitarist Herbert Coox uit Opgrimbie, gitarist/bassist Marc Cloostermans en drummer Raymond Szostek uit Eisden nog een zanger om samen een band op te richten.

Bij een kerkbezoek (jawel!) in Opgrimbie werd Guido Wampers opgemerkt door Herbert Coox. Met zijn diepe baritonstem voldeed hij aan de wensen van de band en Portrait Bizarre was geboren. Er werd wekelijks gerepeteerd in Jeugdhuis 't Knoupsgaat op de Jos Smeetslaan (momenteel funerarium Barthels & Horrix) te Mechelen aan-de-Maas.

Samen met andere Limburgse bands (o.a. Siglo XX, de Brassers, Struggler, ...) vertegenwoordigden ze de alternatieve Limburgse muzikscene in de donkere beginjaren '80.

Optredens

Hun allereerste concert was het voorprogramma van Luna Twist in zaal Jagersborg Maasmechelen op 18-12-1982. Dit werd georganiseerd door de jeugddienst en de secundaire scholen van Mechelen a/d Maas onder de noemer: Culturele week.

In dezelfde bezetting speelde Portrait Bizarre nog een optreden in jeugdhuis 't Knoupsgaat met Siglo XX.

Releases

*Portrait Bizarre –
Heat Up One Moment –
maxi-single*

Een schare trouwe fans volgde de band op de voet, en de spirit zat goed.

In 1983 verliet Herbert Coox de band, om te gaan studeren in Leuven. Daar ontmoette hij Ludo Camberlin van Anything But Records, een platenlabel. Hij vernam dat er nog een laatste plaatsje vrij was op No Big Business 2, een tweede release van verzamelalbums van alternatieve bands uit die periode. Herbert dropte 'Friends Could Be Friends' op cassette in zijn brievenbus en het was meteen raak: het donkere uptempo nummer werd in het underground clubcircuit grijs gedraaid.

Portrait Bizarre bleef niet bij de pakken zitten. Er volgden optredens voorprogramma The Scabs, The Neon Judgement, 2 Belgen, ...

In 1984 bracht Portrait maxi-single 'Heat Up One Moment' met als B-zijde: 'The Invitation' en 'Ballad of the Grave'.

Split

Raymond Szostek en Marc Cloostermans verlaten even later Portrait Bizarre en trekken naar Poésie Noire resp. als toetsenman en geluidsman.

Tallose ledenwissels zorgen ervoor dat Portrait Bizarre uiteindelijk ophoudt te bestaan ergens midden jaren '80.

Reünie

In oktober 2010 krijgt Herbert Coox telefoon van enkele die-hard-fans uit de beginjaren. Wil Portrait Bizarre in de oorspronkelijke bezetting een reünie-concert spelen: de 80's Wave Party 'Back To The Batou'?

Iedereen viel uit de lucht en het duurde even vooraleer een 'ja' weerklonk, maar uiteindelijk begon de band 25 jaar na datum opnieuw te repeteren. Ze hadden een jaar de tijd.

Raymond Szostek zou de toetsen voor zijn rekening nemen en de band werd verder aangevuld met een vijfde lid: drummer Marc Haerden uit Mechelen-aan-de-Maas.

De setlist van destijds werd unaniem afgekeurd en nieuwe nummers kwamen vlot uit de pen. Enkel 'The Invitation', 'Ballad of the Grave' en 'Friends Could Be Friends' bleven overeind.

In mei 2010 zocht Red Zebra - een collega-band uit de eighties - een band om samen een split 7"-inch vinylsingle op te nemen en koos hiervoor Portrait Bizarre met de single 'Jesus Fell Off My Wall (We Are Here)'. Het nummer stond wekenlang op de eerste plaats in de Limbolinkcharts en werd overal goed onthaald.

Portrait Bizarre anno 1981 – v.l.n.r. Guido Wampers (zang) – Marc Cloostermans (gitaar/bas) – Herbert Coox (bas/gitaar) – Raymond Szostek (drums)

Portrait Bizarre anno 2010 – v.l.n.r. Raymond Szostek (keyboards) – Marc Haerden (drums) – Marc Cloostermans (gitaar) – Herbert Coox (bas) – Guido Wampers (zang)
Tekst Herbert Coox

Merci actie. "t oude grimbiaca heeft al haar schrijvers bedankt met een dikke merci.

Brief uit hogere sferen

Hallo Grimbede,

bij uitbreiding Maasmechelen,

Het lijkt misschien raar dat jullie deze brief zo even voor de feestdagen voor ogen krijgen, nadat ik inmiddels al heel wat jaren van de aardbodem verdwenen ben.

Meer bepaald in oktober 1981 werd ik naar mijn laatste rustplaats gereden. Nota bene de site waar ik als gemeentearbeider omwille van de dagelijkse boterham uren had doorgebracht om een kuil te graven voor zij die mij er per se naar de eeuwige jachtvelden wilden voorafgaan.

Anderhalf jaar later, na een al te lange final countdown, overschreed trouwens ook mijn vrouw die eindstreep.

Het gemeentelijke fusiegebeuren had ik zien ontstaan. Regelmatig verwittigden mijn grijze cellen me dat daarvan mijn hersenen onder hun schedeldak hingen te kreuken. Het bevechten van allerlei kwesties bleef meermaals resultaatloos onder mijn beuken. Het kon niet anders eindigen dan met een serie hartaderbreuken.

't Is te zeggen: één zo'n stevige aortaruptuur was als uppercut natuurlijk voldoende om op die bewuste doordeweekse herfstige donderdag het tijdelijke te wisselen voor het eeuwige. Terwijl er nondemiljaarde net die middag mosselen met friet op tafel ging komen.

En ieder jaar stond mijn zoon aan ons graf. Op een bepaald moment zelfs met vrouw en kind.

Er moesten oplossingen komen want zo'n kerkhof is als een emmer die eerst volloopt om vervolgens over te lopen. Acuut plaatsgebrek, was het ordewoord dat op onze nazaten afgestuurd werd.

De Maasmechelse politici hadden hun oplossing kant en klaar. Er werd gezocht naar geld, de gemeentekas kon gespijsd worden op de kap van zij die ooit hun laatste adem hadden uitgeblazen.

Ondanks het feit dat er op zo'n begraafplaats weinig verbruik is van hetzij oude, dan wel jonge jenever, lag er hier vanaf dat moment bij velen toch het een en ander zwaar op de lever.

Wat wilde het decreet? Een gespecialiseerd bedrijf werd aangesteld om op sommige percelen opgravingen uit te voeren. Stoffelijke resten gingen een gezamenlijk graf in. Voor de vuist weg kwam men onze graven zomaar eventjes ontieren als waren we een bende gebrandmerkte schurken.

Vandaar een paal op onze knekels, of in het beste geval tien centimeter voor de grafstenen, met daarop een melding met de uitleg over hoe de verwijdering kon worden vermeden.

Het was en is nog steeds een trap tegen onze scheenbenen en op de ziel van onze familieleden die als het ware opnieuw in een rouwtoestand terechtkwamen.

Had ik het geweten, ik had mij laten cremieren waarna de restfractie in Kotem in de Maas had mogen gekieperd worden om zonder omzien via Mechelen Vucht Leut Meeswijk Stokkem Elen Heppeneert Maaseik Ophoven Geistingen en Kessenich het land te verlaten, Rotterdamwaarts, richting Noordzee.

Ik zou op dit alles niet terugkomen, lang leve de dood, namelijk. Maar anno 2015, Allerheiligen is nog niet zo lang geleden, valt er nog steeds niet te tornen aan het gemeentelijke geldgewin.

Onze rijstpap smaakt zuur.

Ik dank u voor uw waaaaaaaandacht. Thieu.

© Jean Dexters

't oude grimbiaca wenst iedereen

Feestdagen vol warmte,
licht en gezelligheid,
een jaar van geluk
met tijd om van te genieten
van de fijne dingen van het leven

Natuurlijk blijft er het leesplezier in ons gratis heemkundig blad met opzoekingswerk en het bestuderen van de aan ons geleverde foto's. Uiteraard bieden we ook in 2016 weer prettige snuffelmomenten aan op onze tentoonstellingen tijdens de erfgoeddagen.

Baccus R